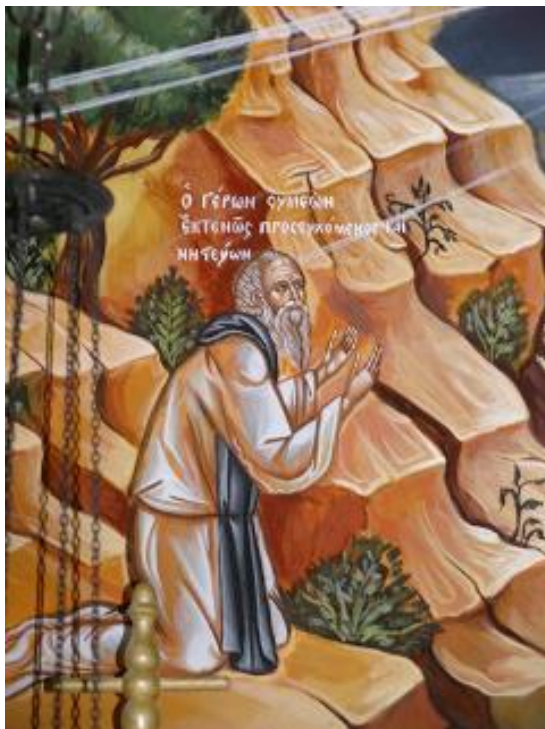

Παναγία η Εικονίστρια, Πολιούχος Σκιάθου.

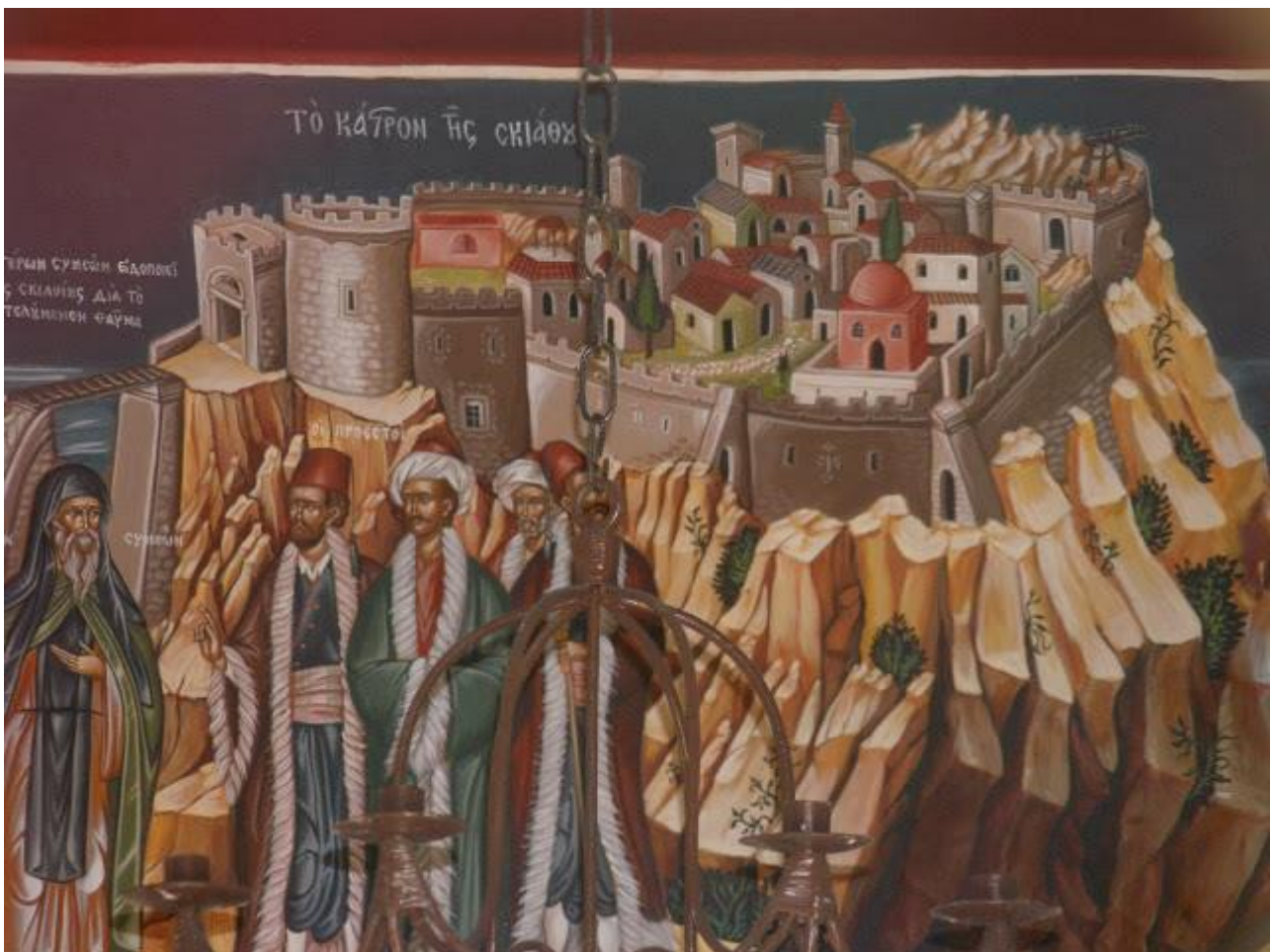
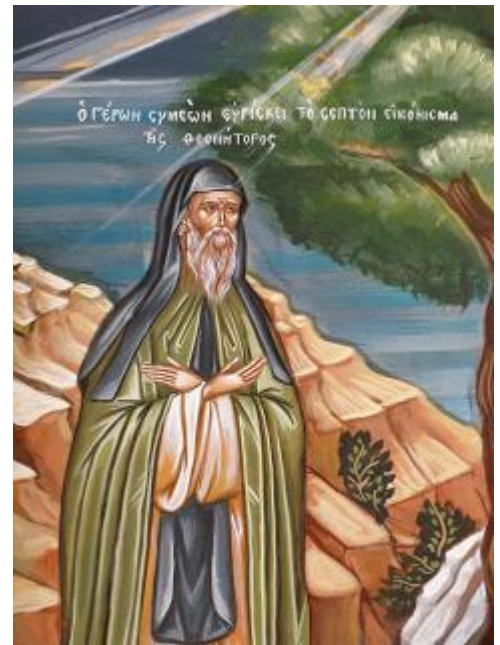
ΜΙΚΡΟΝ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Η Ιερά και θαυματουργή Εικόνα της Παναγίας της Εικονίστριας βρέθηκε με θαυμαστό τρόπο περί το 1650, όταν η Σκιάθος αλλά και το Γένος διήννε ήδη 200 χρόνια τουρκικού ζυγού. Στον τόπο της Ευρέσεως ζούσε ένας γηραλέος ασκητής, ο Γέρων Συμεών, ο οποίος εγκαταβίωνε στο μικρό του Ασκητήριο, αφιερωμένο στα Εισόδια της Θεοτόκου.

Ένα βράδυ, καθώς προσευχόταν, είδε ένα εκθαμβωτικό και υπερφύες φως να διαχέεται μέσα από το δάσος. Προσπάθησε να πλησιάσει το φως με τα πόδια, αλλά όταν προσέγγισε το φως χάθηκε. Αυτό επαναλήφθηκε για αρκετές βραδιές έως ότου κατάλαβε ότι επρόκειτο για θαυμαστή από Θεού ενέργεια.

Μετά από εντονώτερη προσευχή και νηστεία, κατόρθωσε να πλησιάσει την πηγή του φωτός, και έκθαμβος αντίκρυσε για πρώτη φορά, την Εικόνα της Παναγίας να αιωρείται πάνω σε ένα πεύκο, και να ακτινοβολεί Θείο φως. Παρέμεινε όλο το βράδυ προσευχόμενος, και με το πρώτο ηλιακό φέγγος ξεκίνησε για το Κάστρο, -το βορειότερο άκρο της Σκιάθου όπου ζούσαν έγκλειστοι οι Σκιαθίτες για πεντακόσια χρόνια- και ειδοποίησε τους κατοίκους για το θαύμα της εμφάνισης της Εικόνας.

Κατόπιν επέστρεψε στον τόπο της Ευρέσεως με τη συνοδεία πολλών Σκιαθιτών, του Κλήρου, των Προυχόντων, Ελλήνων και Οθωμανών, όπου

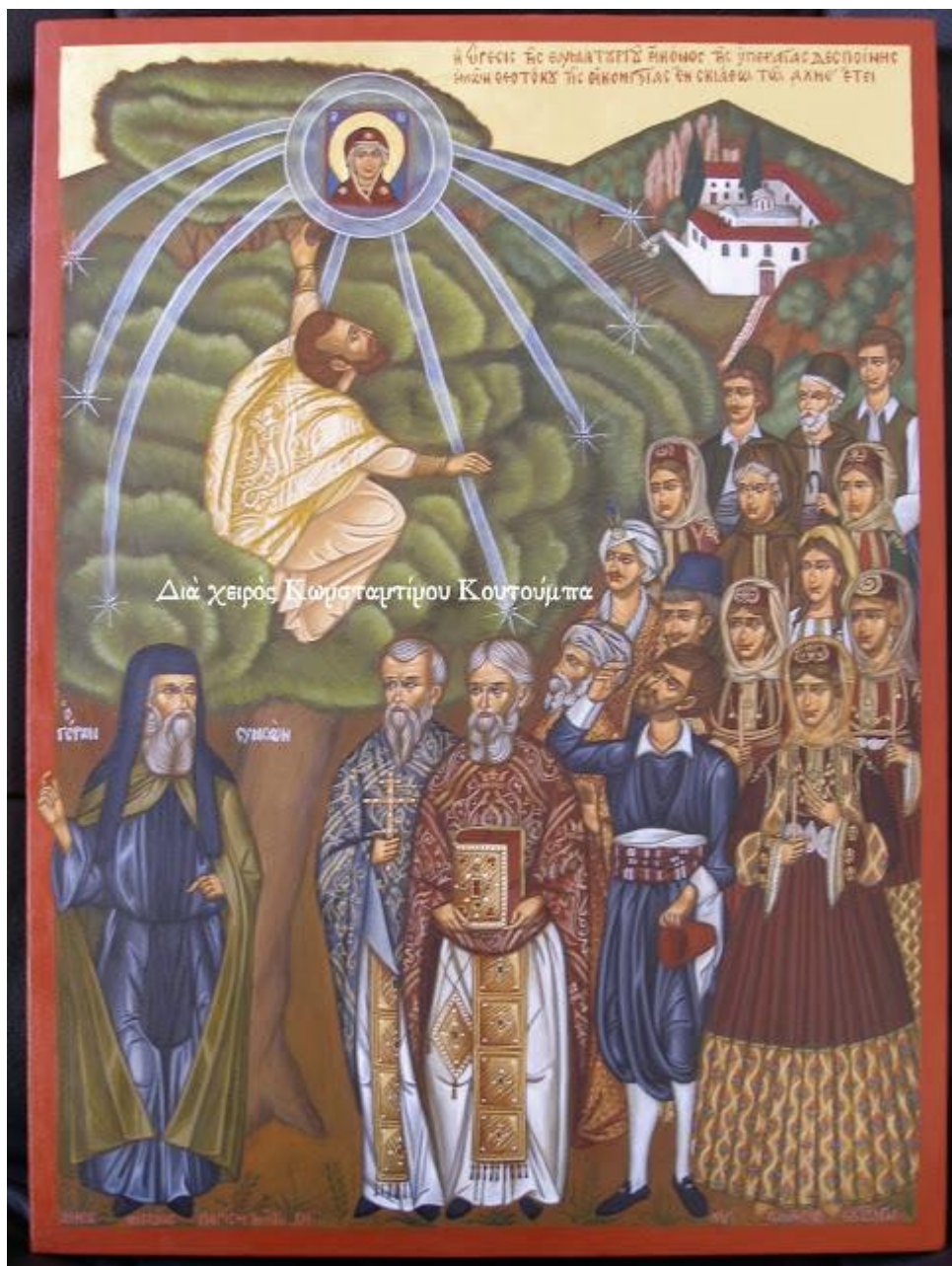
ο νεώτερος των εφημερίων Ιωάννης, ανέβηκε και κατέβασε το πάνσεπτο Εικόνισμα της Παναγίας, και το τοποθέτησαν στο Ασκητήριο του Γέροντα.

Αργότερα, χτίστηκε Μοναστήρι στο χώρο όπου βρισκόταν το Ασκητήριο. Η Εικόνα παρέμεινε εκεί έως το 1844, οπότε οι Σκιαθίτες μετακινήθηκαν μετά την Επανάσταση του 1821 στον ανατολικό λιμένα, όπου βρισκόταν η παλαιά βυζαντινή πολίχνη, και ζήτησαν να την έχουν Έφορο και Προστάτη στο Μητροπολιτικό Ναό της νέας πόλεως. Έκτοτε μεταφέρεται, μία φορά τον χρόνο, την παραμονή των Εισοδίων, με λιτανευτική πάνδημη πομπή στον τόπο της Ευρέσεως, και μεταφέρεται από χέρι σε χέρι, επιδαψιλεύουσα άφθονη την Χάρη Της σε όσους Την ευλαβούνται.

Η Ιερά Εικόνα της Εικονιστρίας, θεωρείται σπάνια, καθώς εμφανίζει την Παναγία μόνη της, χωρίς τον Χριστό, σε μικρή ηλικία, για αυτό και οι Σκιαθίτες την αφιέρωσαν στα Εισόδια της Θεοτόκου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας θυμάται την αφιέρωση της Παναγίας από τους γονείς της Ιωακείμ και Άννα στα Άγια των Αγίων, όταν ήταν τριών ετών, ως αντίδωρο στο δώρο του Θεού σε αυτούς, καθώς η γέννησή Της ήταν καρπός προσευχής. Ονομάστηκε αρχικά “Εικόνα Αστρία”, δηλαδή Εικόνα που λάμπει ως άστρο, λόγο του θαυμαστού τρόπου της Ευρέσεώς Της, και κατόπιν “Εικονίστρια”. Ονομάζεται όμως και Κωνίστρα ή Κουνίστρια, λόγω των κωνοφόρων δένδρων που υπάρχουν στην περιοχή. Εορτάζει στις 21 Νοεμβρίου, των Εισοδίων, και την πρώτη Κυριακή μετά την 1^η Ιουλίου, εις ανάμνησιν της Ευρέσεως.

Το Συναξάριό Της και τα πρώτα μεγάλα θαύματα που επιτέλεσε τα εξέδωσε αρχικά ο Αλ. Παπαδιαμάντης το 1903, ενώ τον Παρακλητικό Κανόνα και την Ακολουθία της Ευρέσεως τα συνέθεσε ο Αλ. Μωραϊτίδης λίγο αργότερα.

Κων. Κουτούμπας